

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Skríbanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt
Nyilttér sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

Szent István napja.

Csodálatos és rendkívüli jelenség, hogy mióta a magyar törvényhozás nemzeti ünnepként törvénykönyvünkbe igtatta Szent István napját, azóta egyre kisebbedik az ünnepnap fenkölt jelentősége s az az áhitat, mellyel a magyar nép a közös egyházi és nemzeti emlék lángjánál lelkesülni szokott csak egy évtizeddel ezelőtt is.

Igen jól emlékezünk arra, hogy az ország székesfővárosa Szent István napján valóságos zarándok helye lett az országnak, ahova a magyar föld minden zugából ezerével tódult az ünneplő nép, még pedig az a magyar nép, melyet méltán nevezünk a nemzet testének: a föld népe, a szerény iparos osztály, a nemzetet alkotó erős középosztály.

És fenn a fővárosban hetekkel előbb megkezdődött a jók tanácskozása, hogy a felözönlő vidékiek szórakoztatására valami ritka látványosságot rendezzenek, s a korzók, körmenetek, vagy népies ünnepek egy időben egymást követték, úgy hogy a felrándult polgár nem sajnálta azt a csekély kiadást, amit neki

ez a Szent Istvánnap okozott.

Az igaz, hogy jöttek aztán avatatlan kontárok, kik jótékony-ság ezimen semmit mondó és semmit sem mutató csődületeket rendeztek, ahol a vendégek jótékony célra szánt filléreikért cserébe nemcsak hogy semmi ellenértéket nem kaptak, de zaklatásoknak és kelletlenkedéseknek voltak kitéve, — úgy, hogy épenséggel nem csodálkozunk azon, hogy haraggal távozván, minden Szent István napja ugyanak a haragnak az emlékét idézi föl bennük s többet nem is gondolnak arra a régi, hagyományos szokásra, hogy ezen a szent napon meg kellene nézni a nemzet székesfővárosát, épülni annak szépségén, haladásán.

Pedig hát ezek a sértődések nem igazoltak ilyen mértékben.

Mégis csak figyelembe kell venni, hogy egyetlen közös egyházi és nemzeti ünnepnapunknak országos jelentősége van; ha a hívők ezrei egy-egy kis bucsujáró helyet minden évben pontosan felkeresnek, miért nincs elég lelkesedés bennük ahhoz, hogy augusztus 20-án egybe seregessenek az ország fővárosába, ahol Szent István dicső első magyar királyunk emlékezetét ünnepli a nem-

zet egyházilag körmenettel, s nemzeti ünnepként általános munkaszünettel.

Az ország hercegprimása mond misét ezen a napon, s az országzászlósok és miniszterek kísérik Budavárában a dicsőséges szent jobb kezét a Mátyás templomba, ahol néhány órán át zarándokolhatnak hozzá a hívő magyarok százezrei.

Ez a dicsőséges szent jobb kéz egyetlen ereklyéje a magyar nemzetnek, mely mintegy csodaképen maradt a nemzetre, hogy időtlen időig porrá ne legyen az az áldott jobb, mely annyi jót cselekedett, mely a böles koronás fő csodás gondolatait végrehajtotta s megalkotta erős szilárd alapjait a magyar állam ma is rendületlen épületének.

S a magyar nemzet ma is áhitattal tekint a szent ereklyére s bizonynyal a népnek százezrei fognak legközelebb is elzarándokolni hozzá, hogy az egyházi és nemzeti hegyeletet leróják,

Mert nem lehet tartós a duzzogás a magyarban székes fővárosa ellen sem, mert ennek csodás fejlődése mellett minden évben új meg új impressziókat szereshet itt a vidék polgárságának nagy tömege, s ez lendületet ad-

T Á R C Z A.

Mikor én megházasodtam.

Terka.

A mult tél egyik estéjén, a lelkemre nehezülő unalmat elűzendő, bevetődtem a színházba, ahol már két év óta nem voltam.

Szép Helenát adták.

Ott láttam meg őt, amint többed magával énekelt, s szinte a szemem káprázott belé! Hiszen szépek voltak valamennyien, de ő kiemelkedett, mondhatnám kiragyogott közülök. Kicsiny, vörös szandálkba bujtatott lábcskái, egész a molett-ségig gömbölyű s mégis karsu termete, bágyadt fehérszínű görög inggel fantasztikusan körülövezve, mely két oldalán egész a derékig felhasítva, járásközben kivillanni engedti a feszes, testszin trikóba zárt szoborszerű lábszárakat, félig fedetlenül hagyott duzzadó, márványszerű keble, pajkosan mosolygó, rózsaszín pírrel befuttatott

arca, félig sejtelmes fitos orra, örökké nevető kék szemei, görög módra fésült, aranybronzokkal körülfont, hamvasszőke dus haja, mely szinte villódzó fényt árasztott maga körül: oly észbontóan szép-pé tették, hogy amint a színpadra kilépett, egyszerre minden látó feléje irányult, s a gyönyörteljes bámulat önkénytelen "áh,"-ja morajlott végig a házon.

Azt sem tudom, hogyan jutottam ki a színházból.

Nem tehetek róla, imádom a félig sejtelmes fitos orrokat.

Bezzeg eljártam ettől a naptól kezdve minden este a színházba. Lett légyen jó vagy rossz idő, én a hivatalos óra végeztével már ott ácsarogtam a színház színpad felőli bejáratánál, lesve, hogy mikor jön az édes öltözködni. Rendesen 6 órakor jött, de ritkán egyedül; majd egy katonatiszt, majd egy uracs s néha egy színész kollegája kísérte. Engem meg a féltékony-ság silányított. Mindennap föl tettem magamban, hogy bemutatom magamat, de a szende hangon elrebegett "kezőt esőkö-lom,"-on tul nem tudtam menni. Azt is

alig birtam összeszorult torkomból kipréselni, míg ő bájos mosolylyal viszonzva üdvözlésemet belebegett a színházba.

Egyszer aztán merész dologra határoztam el magamat. Megtömtem a zsebemet a cukorkák valamennyi válfajával, a virágkerskedésben egy gyönyörű mellcsokrot 5 frtért, melléje tettem egy névjegyét, a melyre ráírtam: "Az őnt minden-nap a színház ajtajában váró imádójától" s ezt beküldtem az öltözőjébe.

Másnap még a szokottnál is dobogóbb szívvel lestem az érkezését. S óh égi kegy! egyedül jött.

Odarohantam hozzá, s elrebegettem neki a nevemet.

—Ah, ön küldte tegnap azt a gyönyörű csokrot?

Köszönöm édes, — mondá kezét nyújtva, s belibbent az ajtón.

—Édes!!! Azt mondta, hogy édes! És a saját kezével fogott velem kezét! — ordítam egy szembe jövő alakra, s mérhetetlen boldogságom átölelve őt, össze-vissza csókoltam.

Csak azután vettem észre, hogy egy

hat a vidéki központok életének is.

De ezenkívül is kell, hogy a nemzeti ünnepet ne engedjük hétköznappá süllyedni s a zsolttart az egész nemzet egyforma áhitattal énekelje azon a napon, amelyen a szent emlékü első magyar király érintetlen jobbát fényes processzióban viszik körül Budavára utcáin. Emléke is készül a szent királynak s az 1900. évben ott fog állani a budavári halászbástyán, hogy hirdesse az időknek a nemzet soha el nem muló kegyeletét honalapító nagy királya, a magyar koronát apostoli küldetéssel megszerzett szent király iránt.

Ez időre az ország katólikus klerusa tervez nagy országos zárándoklást a fővárosba s van valami fontos ebben az elhatározásban, mely ime ékesen bizonyítja, hogy a lelkeskedő papság erős érzékkel bír az egyházi ünnep nemzeti jellege iránt is.

Maga a nemzet is így ünnepli Szent István napját s nagyon kívánatos, hogy az ünneplés áhitatos, lelkes és fölemelő legyen.

H i r e k.

— **Királyunk** 68-ik évi születés napját, augusztus 18-ikát méltó kegyelettel ünnepelte meg Barcs községe. Reggel hálaadó isteni tisztelet tartott a rom. kath. templomban s az utcák zászló díszítettek. A miliók imáival együtt szálljon a mi könyörgésünk is az ég Urához, hogy szeretett királyunkat tartsa meg az emberikor legvégsőbb határáig, felséges családjának s a hazának.

— **Esküvő.** Molnár János köröshegyi gyógyszerész szeptember 6-án reggel 8 órakor tartja esküvőjét a baresi rom. kath. templomban Rak Irmával, Rak Bálint vasuti felügyelő és neje kedves, szeretetreméltó leányával. Isten áldását kívánjuk a megköthető frigyre.

szurtos dekorateur volt:

Rohantam a kertészhez, s ismét egy 5 frtos mellekötletet küldtem neki, s addig küldözgettem neki a virágokat, a csukorsüteményeket stb. effélet, míg jóformán minden megtakarított pénzeckém elfogyott, de bizalmasabb ismeretséget kötöttünk.

Egy napon végre teljesült a legforróbb vágyam: ő meghívott, hogy másnap délután látogassam meg a lakásán.

Másnap kifogástalan „parade adjustmentba” vágva magamat, bekopogtattam hozzá. Nehéz, törökös-szövetű, bő házi köntös volt rajta. A legigézőbb, leghódítóbb mosolya kíséretében nyújtotta kezecskére patyolat finomságu kacsóját. Valami négy éves kis leány játszadozott a szobában, aki feltűnően hasonlított hozzá, s nagy okos szemével, kérdőleg, bámulva tekintett fel reám.

— Bemutatom önnek a leányomat, Pipikét — mondá aranyos egyszerűséggel az édes. Férjem ugyan nincs, de hiszen nagy lelkek az ilyen kicsiségen nem ütözköznek meg.

— A Barcsi Kerékpár-Egyesület

a következő meghívóját küldte széjjel az ország kerékpárosaihoz, augusztus 28-án rendezendő országos versenyére: „Kedves Sporttársak! A baresi kerékpár-egyesület 1898 év augusztus hó 28-án Országos zárt országúti versenyét rendezte. Sporttársi szeretettel hívunk meg benneteket és tárt karokkal várunk, s midőn ezt tesszük, reméljük, hogy kitűnő utainkon nagyszámban vesztek részt clubunk országos versenyén.” Együttal itt hozzuk a verseny sorrendjét és szabályait.

Versenysorrend: I Távverseny 100 kilométer, Országos zárt, Lipiktől-Barcsig. Start: Lipiki fürdő, Novszka és Banovójaruga felé vezető utak keresztezése (Dörners féle vendéglő előtti térség.) Indulás reggeli 5 óra 30 perczkor. Versenyút: Pakrácz, Omanovác, Badljevina, (utelágazás) Kip, Doljani, Daruvár, Batyán, Vriescska Gore, Basztai, Gyulavecz, (Katerai falu mellett el a vasuti vágányokon át) Hamuház, Cselics, Pivnieza, Terzovace, Verőcze, Bazia, Barcs. 1-sőnek: Arany érem és a B. K. E. tiszteletdíja. 2-iknek: Nagy ezüst érem és mélt. grf. Széchenyi Imre tiszteletdíja. 3-iknek: Ezüst érem és a baresi hölgyek díja. 4-iknek: Ezüst érem és mélt. grf. Széchenyi Ferencz tiszteletdíja. 5-iknek: Ezüst érem és a B. K. E. tiszteletdíja. 6—8-ik Ezüst érem. Mindazoknak azonban, kik a 100 klméteres utat 5 óra 30 perczen belül megteszik, bronz érem. II: Baresi Emlék verseny. Országos zárt 1 futam (selejtező) 5000 méter. Indulás reggel 8 óra III. Egyleti verseny: Egyleti zárt 3000 méter. Csakis a B. K. E. tagjai részére. 1-sőnek ezüst, 2-iknek bronz, 3-iknek kis bronz érem. IV. Baresi Emlék verseny: Országos zárt 2-ik futam (minősítő) indulhat a selejtező futam 4 helyezete. V. Buzdító Verseny: Ország Zárt táv 3000 mtr. nyitva azoknak, kik a baresi emlék verseny selejtező és minősítő futamában és az egyleti versenyben részt vettek, de díjat nem nyertek. 1-sőnek ezüst érem 2-ik bronz érem 3-ik kis bronz érem. VI. Seniorok versenye: Országos zárt táv 3000 mtr. 1-ső ezüst érem 2-ik bronz érem 3-iknek kis bronz érem. VII. Baresi Emlék

Hát bizony én egy kicsit megütözköztem, jobban mondva meg voltam zavarodva, ami azonban csak azt bizonyítja, hogy nem vagyok valami nagy lélek. Hanem azért leültem a mutatott helyre, a dívánra. A kis Pipike egész barátságosan ott termett mellettem s felkuperodott az ölembe.

— Bácsi maga lesz ezután a mamám udvarlója? — kérdé egész naívu.

Rá kellett hagynom, hogy igen.

És aztán minden nap meglátogattam, s minden nappal belebolondultam. Mert ő kitűnően értette a módját, hogyan kelljen az embernek a szerelmét az imádatig, vágyait az örjögésig fokozni. Csak úgy bánt velem, mint macska az egérrel. Jól tudta, hogy szeretem, s ő is úgy mutatta, mintha szeretne engem, s néha, mintha mámorában elfeledkezne magáról, át hagyta a derekát ölelni, de mire meg akartam csókolni, ijedten taszított el magától. Nincs az a tizenhat esztendő s ártatlanság, aki a szemérmes tartózkodást oly kitűnően tudná mutatni, ahogy ő játszotta.

verseny: Országos zárt 3-ik futam (döntő) táv 5000 mtr. 1-sőnek: Nagy ezüst érem és a B. K. E. emlék díja. 2-iknek: Ezüst érem. 3-iknek: Ezüst érem.

Versenyszabályok: Nevezési díj nincsen. A magyar kerékpáros szövetség szabályai mérvadók. Nevezések legkésőbb f. év augusztus hó 25 esti 10 óráig Heinrich Zsigmond titkár urhoz Barsra ezimezendők (zárt boríték nevezés felirattal.) Csak illemt nem sértő dressben lehet versenyezni, melynek bejelentése szükséges. Nevezéseknél az egylet látamozása megkivántatik.

Megjegyezzük, hogy a versenyre idáig már a nagyszámmal neveztek az ország jó nevű kerékpárosai s a 100 klméteres ut igen érdekes futamnak ígérkezik. Vidéki biciklisták naponta vizsgálják az utat, mely nagy domb és lejtőkben egyaránt bővelkedik, mi mindamellert kedvüket nem csökkenti. Kár, hogy helybeli kerékpárosaink közül oly kevesen vesznek részt a versenyekben; a 100 kilométeresen alkalmasint csak ketten indulnak.

— **Tolvaj testvérek.** E hó 19-én délelőtt Csitkovics László és József testvérek, visontai lakosok jöttek be Barcsra kocsin s a Szüts féle vendéglőbe szálltak meg. Itt időközben egypár szépen kifejlett 14 águ szarvas agancsot vettek elő a kocsiból s árusították a jelen volt iparosok között, s csakhamar akadt is vevő a gyönyörű példányokra. Alig azonban, hogy ezt elárusították, ott terem a testvérek atyja is, az öreg Csitkovics Antal, ki a déli vonattal iparkodott a fiai után jönni, hogy őket elfoghassa. Az öreg Csitkovics miután megtudta, hogy fiai Barsra időznek rögtön elment a csendőr laktanyára, s fiait bepanaszolta, hogy míg ő N. Atádon időzött, addig fiai a lovakkal, kocsival, oly szándékkal szöktek el hazulról, hogy azokat valahol az ő tudta s akarata nélkül elértekesítsék, erre vall az a körülmény is, hogy a két testvér a löveleket is magával hozta. Az atya panaszára az őrsről csakhamar megjelent Tian N. csendőr a Szücs féle vendéglőbe, hol a két testvért letartóztatta, s a laktanyára kísérte. Itt a testvérek bevallották, hogy atyjuk feltevése csakugyan való s beval-

Végre egy csillagfényes estén mikor a színházból hazakisértem, a kapuja előtt tartottam neki egy olyan szerelmi valómást, hogy még ő is belepirult. Valóságos melodráma volt. A zenét hozzá a megfagyott hóval borított háztetőkön a holdfény-sugár özönében szerelmeskedő macskák panaszosan jajgató kardala képezte. Megkértem feleségül.

Az ő felelete egy édes, hosszú, forró csók volt. Három menyaszonyom volt már rajta kívül, hát kipróbált, tapasztalt ember vagyok, de annyit bizvást mondhatok, hogy ugy csókolni, mint ő, kerek világon nem tud senkisé.

Nem mertem azokat a szerencsétlen régi jegygyüket használni, hanem újakat vettem, s február hó 20-án megtörtént az eljegyzés. E naptól kezdve virágvasárnapig az életem egy boldogságos álom volt. Azok a minden délutáni látogatások, azok a forró csókok, édes, szenvedélyes ölelések halálom órájáig életem legbájosabb, leg-tündéribb emlékei, lesznek.

De hajh! jött a virágvasárnap, s ő neki a szintársulat nyári állomására kel-

lőtték azt is, hogy a szarvas agancsok voltaképen grf. Széchenyi Imre tulajdonát képezik, amennyiben az ő birtokán, mint vadászó ejtette el az atyjuk a szarvast; S a testvérek e vád után nyomban még vagy 12 terhelő bünesetet vallottak be atyjukra, melyek közt volt magtár betörés, buza, rozs, árpa, kukorica lopás stb. S azt vallják továbbá a fiuk, hogy atyjuk most is azért neheztel reájuk, mivel nem akartak neki engedelmességni azon parancsára, hogy egy helyen lopásban segédkezzenek neki. A csendőr laktanyán a vallomásról jegyzőkönyv vétetett fel, mely után August csendőr őrsparancsnoksághoz, mint illetékes közeghez, honnét a legelső vonattal 2 csendőr érkezett, kik a két testvért atyjukkal együtt pártfogásukba vettek s átadták az illetékes hatóságnak.

— **Halálozás.** Elhunyt e hó 20-ikán Barson Menyhárt Gusztáv öreg ur, Menyhárt Béla köztiszteletben álló m. állami v. tisztviselő édes atyja. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki: Ahulirottak mély fájdalommal jelentjük Horváthi Menyhárt Gusztáv urnak f. hó 20-án életének 86-ik évében rövid szenvedés és a halotti szentségek felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága halottnak hült tetemei f. hó 22-én délelőtt 9 órakor fognak a helybeli katolikus temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat f. hó 23-án délelőtt 7 órakor a helybeli kath. templomba fog az urnak bemutatni. Áldás és béke lengjen porai felett! Özv. Gönther Endréné, özv. Bubálovits Jánosné, Menyhárt Béla, Menyhárt Rezső és Hellebrandt Lajosné gyermekei. Günther Sándor, Ilona, Béla, Irma és Lajos. Bubálovits Sarolta, és Pál. Domyán Gyula, Ilona, Erzsébet, Gusztáv és Zoltán. Menyhárt Irma és Gyula és Hellebrandt Lajos unokái. Menyhárt Béláné sz. Heinrich Erzsébet és Menyhárt Dezsőné sz. Henzler Antónia menyei. Gullner Lászlóné és Menyhárt Lajos mint testvérei. Kelt Barcstelep, 1898. augusztus 20-án.

— **T. olvasóink** szives figyelmébe ajánljuk Hölzel és Hacker elsőrangú férfi, női és gyermek-czipóraktárát (Budapest, let indulnia. Szomorú voltam nagyon. Ó nem! Egyre vigasztalt.

— Lásd baba, minden nap fogsz irni és minden második leveledre válaszolok. Aztán minden héten meglátogatsz, hiszen nem messze leszünk. Elrepül az a pár hónap, mint a semmi. Októberre megjövünk ismét, s akkor megtartjuk az esküvőt.

Elutaztak. Eleinte minden szombaton meglátogattam menyaszonnyomat, ott töltve nála a vasárnapot. A negyedik vagy ötödik héten azonban már nem bírtam bevárni a szombatot, hanem szerdán két napi szabadságot kértem, s elutaztam.

Az ablaka előtt elhaladva, ösztönszerűleg benéztem. Ott ült, egy császárszakálu bakatiszt ölében. Ők is megláttak. Tableáu!

Ha még valami deli, aranyzinoru atillás huszártiszt lett volna! De egy császárszakálu bakatiszt!!... Hanem ennek már én küldtem vissza még aznap a jeggyűrűt.

Omikron.

VII. Erzsébet-körút 58, a Royal szállóval szemben), hol a legdívatosabb és legjobb minőségű czipók állandóan nagy választékban, szolid, tartós kivitelben jutányosan vásárolhatók.

— **Ujzenemü.** Rozsavölgyi és társa es. és kir. udvari zeneműkereskedő cég kiadásában megjelent az országszerte elterjedt: A bihari határszélén... és Fél az anyám a legénytől... című 2 eredeti dal, melynek szerzője Lengyel Miska az ismert zeneszerző A füzet csinos kiállításban jelent meg, ára 60 kr.

— **A Rákóczy-Tárogató,** ez az ősi magyar hangszer, melyet Stowasser János es. és kir. udvari hangszergyáros szerkesztett újra, s egyedül nyert rá szabadalmat, nagy érdeklődésre és elterjedésre talált a művet zenekedvelők körében mint valódi szalon hangszer, mely különösen a mélabús régi magyar dalok előadására alkalmas s a czimbalommal, mint kíséreléssel rendkívüli kellemes összhangu hangszert képez. A Rákóczy-Tárogató ujabban a budapesti honvéd zenekar s az elsőrendű cigányzenekarok által vétetett használatba, s nagy feltűnést és tetszést keltett a hallgató közönség minden rétegében! Stowasser János egyáltalán kiváló minden hangszer készítésében, s úgy iskola-hegedűi, miut egyéb gyártmányai a legjobbak és legjutányosabbak.

— **A Barcsi Kerékpár-Egyesület** augusztus 28-án tartandó táncmulatságára kik tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, forduljanak Heinrich Zsigmond urhoz, az egyesület titkárához.

Képes levelező lapok, melyek már oly divatba jöttek, Barcs látképével a baresi könyvnyomdában kaphatók.

CSARNOK.

Átkelés Londonba.

— Utirajz —
irta: B. Gy.

Angusztus 19-én este 10 órakor indultunk el utitársommal Párisból, hogy Dieppébe, a la manchei csatorna egyik francia kikötőjébe utazzunk, áthajózandók Londonba.

A nyugati pályaudvar — melyből elindulánk — telve volt utasokkal, a meleg nap hősege itt még ekkor is nagyon érezhető volt; a gázlángoktól világított váróteremben és peronon is, a melegtől kipirult és erősen izzadó arcokkal találkozott tekintetünk.

Mintegy 6—8 perc múlva, a kellemetlen jegyváltáson átesve, egy koupéban találtuk magunkat, és alig hogy elindultunk, a nyitott ablakokon, üdítő, kellemes lég kezdett áramlani kocsinkba, mi ezt már a tengeri friss lág előhírnökéül vettük, pedig csak az igen gyorsan haladó vonat okozta lég áramlat volt.

Szép holdvilágos éjjel borult a földre; Franciaország szívé, a folytonosan dübörgő Páris, mint távolabb hagytuk mögöttünk, de még soká látható volt a város óriás megszámlálhatatlan lámpáinak viszfénye és főbb tereinek elektrikus világítása.

Éjfél felé érkezünk Dieppébe, hol a vasut mellett közvetlen, a kikötő hajóinak árboz erdeje látszott, lassan hindálódva a hullámokon; szép látvány volt, kíváncsian néztünk szét, mi szárazföldi emberek, és a hold szelid fényével csendes idő

is lévén jótékony pihenő gyanánt siklott végig, a sok nagy épületek nézésébe belefáradt tekintetünk, a végtelennek látszó vizen, melynek csendes meraja áthalad szott hozzánk.

Némi pihenés után, nemsokára átszálltunk egy nagy hajóra, és ott is még leerehedve, nagy kíváncsisággal vártuk a jövődő és a látandó új dolgokat; egyet már észre vettünk, azt, hogy a felöltőnk itt könnyűnek bizonyult, mert a reggeli levegő igen éles és hideg volt.

Azon is megütődtem, hogy mily csendes a tenger, persze eleinte csak a kikötőben levő vizet láttuk, mely olyan sima volt mint a tükör, szélesend volt; azt tartják, hogy a tenger csendes tükre tartszódik, midőn reggel az első napnagár érinti, e körülményt megfigyelni elmulasztottam, de nem esoda, mert habár alig alig alszik és korán ébred ilyenkor az utas, de már kora reggel megzavart bennünket egy nagy gőz daru gép, mely a kikötőn állva, folytonos, dübörgés és rikácsoló hang és füttyök kíséretében szállította át a parton levő sok rakományt és pódgyászt hajókra, mely munkálatnál a munkások a parton, a matrózok pedig a hajón nem esendesen segédkeztek, a szokatlan láрма egy jó óráig tartott, több matróz óriási csizmában a hajó roppant köteleivel bajlódott, a szállítványokat rendezte, az utasok is mozogtak, és így bizony mindez, de a csipős igen érezhető friss levegő is csak a reggeli szükségessé váltát juttatta eszünkbe. —

Egy néger szakács volt a hajón, ki igen jó meleg fekete kávé tálalt fel, melyet itt kognakkal vegyítve ittunk.

E szakácsnak jó dolga lehetett itt, mert később a fedélzeten járva, jó kedvű füttyölését hallotam a konyhából. —

Eddig csak meg voltunk; de 7 óra tájban elindulva bizony igen szokatlanul éreztük magunkat, mert a kikötőben a víz csendes, de már künn a szabad tengeren annak éppen ellenkezője és hajóval igazán úgy bánik mint a dió héjjal; közben szél kerekedett és oly hideg volt, mint nálunk novemberben.

Alig hogy kiértünk a szabad tengerre, ugy éreztük, mintha hajónk rögtön elsüllyedne, rohamosan lefelé haladtunk a mélységbe, de alig hogy ezt észrevettük és tudomást akartunk róla venni, a hajó korlátba kapaszkodva, már egy erős lökés-sel, pár méternyi magasságra röpített a hullám, majd megint süllyedtünk, és ez így tartott folyton, körben jobbra és balra is ingott a hajó, egyszóval igen bizonytalannak érezte az ember lábainak támpontját; néha egy felénk tartó hatalmas hullám, hajónk oldalán tört meg, llyenkor azután mi is éreztünk egy-egy sós izü zuhant.

Az utasok bezzeg nem járkáltak már, csak a matrózok, azok is ugy, mintha a rum a fejükbe ment volna, a folytonos hindálás okozta ezt; de még mást is okozott, az utasok majd nem mind, ki előbb, ki utóbb gyomor émelygést kapva, igen rosszul lettek és bemenekültek a caszinókpa és a nagy terembe.

Az itt roppant széles la manchei csatornán igen nagy az áramlat a két tengerről, melyeket össze köt és mint mondták, ősszel igen nagy viharok és hajótörések is gyakran fordulnak elő itt. —

Folyt. köv.

572. szám
1898. év.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 238. számú végzése következtében Weitzenfeld Illés bpesti (Ujvilág-utca 12 sz.) ügyvéd által képviselt **Koltay Kálmán** sertés bizományos budapesti lakos javára **Kis Geczi János** gyöngyösmelléki lakos ellen 489 frt s jár. erejéig 1897 évi december hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 352 frtra becsült szobabeli bútorok, egy drb. jégszekrény, egy kocsis, 2 drb. szürke ló és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 238. számú végzése folytán 239 frt hátr. tőkekövetelés, annak 1898 évi február hó 25 napjától 489 frt. után 1897 szeptember hó 1-től 1898 évi február 25-ig járó 6 százalékos kamatai erejéig alperes lakásán Gyöngyösmelléken leendő eszközzésére **1898 évi augusztus 24-ik napjának** d. e. 10 órája határ időül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbit ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1898. évi július hó 25.

Boncz Lajos.
kir. bír. végrehajtó.

Stowasser János

csász. és kir. udvari hangszergyáros.

Egyesegyedül szabadalmazott javított TÁROGATÓ feltalálója.

Budapest, II. Lánchíd-utca 5.

Hegedűk 3, 4, 5, 6, 8 frttól feljebb.

Kijátszott régi mesterhegedűk 20, 25, 30, 40 frttól feljebb.

Gordonkák 8, 10, 12, 15 frttól feljebb.

Czimbalmok erőteljes csengő hanggal 35 frttól 300 frtig.

Tárogató ősi magyar hangszer.

Szárnykürtök és trombiták 14, 18, és 20 frt.

Harmonikák erős orgona hanggal 3, 4, 5, 6, 8 frttól felj.

Hegedű vonóval és tokkal 8 frt.

Javítások pontosan és legolesőbb árban eszközöltetnek. Zenekarok részére szükséges hangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítanak.

✪ Árjegyzékek ingyen és bérmentve ✪

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

1-10

Kérje

The *Continental*
a *Bodega Company*.

világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry

Portbor

Malaga

Madeira

Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer- és csemegé kereskedés-
sekben, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók:

Budapest

csakis,

IV. ösuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán a Gólyás Casinóval szemben.

4-20

Skribanek Géza könyvnyomdája Barcson

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek mindennemű könyvnyomdai cikkek elkészítésére. Üzletében nagy választékban kaphatók: író- és rajzeszközök üzleti és egyéb rovatos könyvek. Olvasmányok, imakönyvek, albumok, képek, sirkoszoruk. mindennemű dísz- tárgyak alkalmi ajándékos levélpapírok stb. Nyomatványok orvosoknak, jegyzőknek, halottképeknek, anyakönyvvezetőknek, stb. raktáron tartatnak. **Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhiatala.**